

EMANUEL
(27/12/2020)

În aceste zile de Crăciun auzim un alt nume folosit pentru Fiul lui Dumnezeu, Domnul nostru Iisus Hristos. Este numele luat din ziua nașterii Sale din Betleem și acest nume este **Emmanuel**. Primul care a spus acest nume într-o manieră profetică a fost Isaia, care a proclamat cu opt secole mai devreme: „*Iată, Fecioara va lua în pântece și va naște fiu și vor chema numele lui Emanuel*” (Isaia 7:14). Sfântul Evanghelist Matei amintește de această profecie din cuvintele Îngerului, care i-a anunțat lui Iosif nașterea lui Iisus (vezi Matei 1:23). De asemenea, imnografiile Bisericii (imnurile lor fiind inspirate de scene și cuvinte din Sfânta Scriptură) au compus un tropar minunat în jurul numelui Emmanuel. Toată lumea își amintește imnul *: „*Isaia, dănuiește; Fecioara a avut în pântece și a născut Fiu pe Emanuel, pe Dumnezeu și Omul...*”. Vedem și în unele icoane ale Domnului, cu numele Emmanuel pe picturile murale ale bisericilor bizantine.

Ne-am oprit oare să reflectăm la semnificația acestui nume când îl auzim?

Știm că Adam și Eva, prin neascultarea lor față de Dumnezeu, au rupt comuniunea cu El. Fiul lui Dumnezeu a venit pe lume ca om pentru a reconecta omenirea cu Dumnezeu, moment pe care îl sărbătorim în prezent cu solemnitate și devotament. În cazul lui Isaia, el a prevăzut că atunci când oamenii îl văd pe Dumnezeu ca pe o ființă umană, trăind și interacționând cu oamenii, atunci **îl vor numi Emmanuel - un nume care înseamnă „Dumnezeu este cu noi”, Dumnezeu este în mijlocul nostru**. În acest fel, pentru prima dată, oamenii care au fost separați de Dumnezeu din cauza păcatelor lor, nu numai că l-au auzit pe Dumnezeu, ci au și vorbit cu El. L-au văzut cu ochii lor și L-au atins. În cele din urmă, prin Emmanuel-Iisus Hristos, omenirea a fost unită cu Dumnezeul Cel Întreit, iar îndelungata separare tragică a umanității de Creator a luat sfârșit. Posibilitatea unei vieți veșnice în bucurie a devenit din nou o realitate.

După cum știm, această lucrare nu a fost deloc ușoară, așa cum declară imnograful:

„Taină Minunată și neobișnuită văd, cer fiind peștera, Scaun de Heruvimi Fecioara, ieslea sălășluire, întru care S-a culcat Cel Neîncăput, Hristos Dumnezeu...”

El S-a smerit până la un punct pe care mintea umană nu îl poate concepe! Nu numai aceasta, dar Emmanuel era deja în pericol de când era prunc, pentru că Irod încerca să-Lucidă. El a experimentat viața ca refugiat în Egipt și, în cele din urmă, a suferit îngrozitor pentru a elibera omenirea de legăturile păcatului și a ne ridica la cer. Toate acestea s-au făcut din dragoste, pentru că „*Mai mare dragoste decât aceasta nimeni nu are, ca sufletul lui să și-l pună pentru prietenii săi.*”, așa cum a spus Domnul Însuși (Ioan 15:13).

În acest moment apare atunci o întrebare, dragii mei: **Cum răspundem acelei mari iubiri a lui Emanuel și dorinței Lui ca noi să fim în continuă comuniune cu El?**

Există cei care cred că este suficient să te rogi sau să mergi la Biserică pentru a-ți îndeplini o datorie de dragul lui Hristos. Ei cred că, făcând acest lucru, Dumnezeu le datorează ceva! Unde se ajunge în final este că, atunci când vine necazul în viața lor, ei se plâng lui Dumnezeu. Ei nu înțeleg că Dumnezeu este autosuficient și nu are nevoie de nimic de la nimeni. „*Dumnezeu este iubire*” (1 Ioan 4: 8) și pentru că El este iubire, orice face este spre binele nostru și pentru a ne ajuta. Dacă

Emmanuel, care este „**Comoara tuturor binecuvântărilor**”, vrea ca noi să fim în comuniune cu El, este pentru ca noi să primim toate cele bune de care avem nevoie. De aceea, El dorește ca relația noastră cu El să fie una de dragoste, pentru că Domnul ne-a spus: „*V-am numit pe voi prieteni*” (Ioan 15:15). Privind exemplul a doi prieteni apropiați, vedem doi oameni care se iubesc și caută să fie împreună des. Fericirea lor constă în a fi unul cu celălalt și nu vor să se despartă niciodată. Așa ar trebui să ne simțim alături de Emmanuel. Așa cum spune profetul Ieremia, cel care are în el dragostea divină nu se obosește să-l urmeze constant pe Domnul (vezi Ieremia 17:12). Sfântul Maxim Mărturisitorul mai scrie: „Dragostea pentru Dumnezeu oferă aripi minții”, astfel încât omul să poată trăi în permanență cu Dumnezeu (*400 de capitole despre Dragoste*, IV: 40).

Dragii mei frați și surori. Când sunt în comuniune cu Emmanuel, nu mă simt niciodată singur, chiar dacă toți ceilalți m-au abandonat. Nu mă cuprinde nicio teamă; „*Iubirea desăvârșită înlătură frica*” (1 Ioan 4:18). Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru tot ce este bun în viața mea și încredințez fiecare durere iubirii Sale. Fac efortul de a-mi purta de grijă și, în același timp, cer ajutorul Lui, deoarece am nevoie de binecuvântarea Lui pentru toate lucrurile. După cum a spus Domnul, „*fără Mine nu puteți face nimic*” (Ioan 15: 5).

Să ne deschidem inimile către o relație neîncetată cu Emmanuel, care a venit pe lume pentru a fi alături de noi. Să lăsăm măreția iubirii Sale nesfârșite să ne miște și să știm că, în timp ce suntem cu bucurie în comuniune cu Emmanuel, primim o prevestire a Împărăției Sale. Amin.

* Iermos [strofă originală] glasul întâi, cântarea a 9-a [melodie]